

Nr 1315

Av herr **Hjorth** och herr **Johansson, Tage**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 157, med förslag till lag om ändring i naturvårdslagen (1964:822) m. m.

(Lika lydande med motion nr 1532 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 157 föreslås en rad åtgärder till skydd mot nedskräpning. Utan tvivel skapar den ständigt ökande nedskräpningen många sanitära problem. Den innebär risker för skador på både människor och djur, och den skapar en allmän otrivsel såväl i samhällen som utefter våra trafikleder och i skog och mark. Om människorna i allmänhet mera tänkte på vådorna av det vårdslösa kastandet av emballage av olika slag och i stället lämnade det på därför avsedda platser och i uppsamlingskärl skulle hela avfallsproblemet inskränkas till en fråga om bortföring och destruktion. Ständigt kommer nya bekväma förpackningar i marknaden, men sedan innehållet förbrukats står man där med skrymmande och besvärliga emballage. Det ligger därför nära till hands för den mindre reflekterande förbrukaren att snabbt försöka bli av med det onödiga materialet av plåt, plast, glas eller papp och det sker enklast genom att lämna det kvar i naturen, att kasta det där man tillfälligtvis befinner sig. Det är mycket slarvigt och vårdslöst men i grunden ganska mänskligt. Upplysning kan i viss mån motverka denna lättsinniga attityd. Strängare bestraffning för nedskräpning kan avhålla en del, men frestelsen att när ingen ser det göra sig av med skräpet kommer att kvarstå. De åtgärder som nu föreslås är välkomna, men enligt vår mening ej tillräckliga för att råda bot mot de rådande missförhållandena.

Vi hade efter den intensiva debatten om engångsglas väntat oss ett förbud, men varken utredningen eller departementschefen har tydligen vågat ta steget fullt ut. Vi anser att engångsförpackningar av såväl plåt som glas för öl och läskedrycker skall förbjudas. Detta med tanke på den dominerande roll dessa utgör i nedskräpningen och de skador de kan åstadkomma på levande varelser. Näralliggande länder med förbud mot engångsglas visar att det går bra att klara distributionen och konsumtionen genom användande av returglas och utan burkförpackning. Olägenheterna med ett förbud är enligt vår uppfattning mindre än vid ett fortsatt och förmodligen intensifierat användande av engångsförpackningar av ovan nämnda slag.

Kommitténs förslag om vägghållares ansvar för renhållningen utefter väg hälsas med tillfredsställelse. Tyvärr har departementschefen inskränkt detta till att avse endast vägar och vägslänter samt område upp till 25

meter intill parkerings- och rastplats och till att omfatta endast allmän väg. Vi anser att vägrenhållningsansvaret bör omfatta 25 meter utefter hela vägbanan samt gälla även enskild väg. Visserligen är ej nedskräpningen där så allvarlig men bör å andra sidan vara mindre betungande för väghållaren. Engångsförpackningar som slängs ifrån bil har nämligen förmågan att hamna långt utanför själva vägområdet och drabba såväl allmän som enskild väg.

Slutligen anser vi att renhållningsansvaret bör omfatta även järnvägsområde. Även om förhållandena förbättrats härvidlag är föroreningarna utefter våra järnvägar besvärande och kan orsaka sanitära olägenheter. Därför bör det vara riktigast att järnvägsbankarna med intilliggande områden bedöms efter samma grunder som vägbanan och att ansvaret för denna renhållning åläggs statens järnvägar.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition 157 beslutar

dels att införa förbud mot engångsförpackningar för öl och läskedrycker,

dels att väghållares ansvar för renhållningen utefter väg bör omfatta 25 meter utmed hela vägbanan och även gälla enskild väg,

dels att statens järnvägar åläggs renhållningsansvar utmed järnvägsområde; samt

att vederbörande utskott utarbetar härför erforderlig lagtext.

Stockholm den 17 november 1970

Nils Hjorth (s)

Tage Johansson (s)

Nr 1316

Av herrar **Högström** och **Dahlberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 157, med förslag till lag om ändring i naturvårdslagen (1964: 822) m. m.

(Lika lydande med motion nr 1535 i Andra kammaren)

Stockholm den 17 november 1970

Ivar Högström (s)

Thure Dahlberg (s)